

at for saa vidt angaar Tilførslen af Raavarer og Driftsmidler til Landbruget, for hvilken Import Landbruget selv tilvejebringer langt mere end fuld Valuta-dækning, maa det principielt anses for overordentlig uheldigt, om Lovgivningsmagten lader Tilførselen af disse Varer blive gjort afhængig af Valutaraadets eller nogen anden Forsamlings Skøn og Afgørelse. Med de forhaandenværende gode Udsigter for Genaabningen af et frit engelsk Marked er det af afgørende Betydning, ikke blot for Landbruget, men for hele Landets Økonomi, at disse Tilførsler faar Lov til at foregaa frit og uhindret op til den naturlige Begrænsning, der fremkommer ved hver enkelt Landmands Skøn over de Kvantiteter, der under de givne Omstændigheder for ham er nødvendige og rentable, medens ethvert kunstigt Indgreb fra selv den mest kyndige Forsamling maa anses for at rumme en meget betydelig Fare, fordi stadig fortsatte Overvejelser med Hensyn til Tilførslernes Indskrænkning eller Standsning vil tilføje selve Produktionen en Usikkerhed, der hindrer den enkelte Landmand i at anlægge det Husdyrhold, som er en Betingelse for, at et Exportkvantum som før Krigen kan opnaas.

Saaframt Lovgivningsmagten dog maatte finde, at den af Femmandsudvalget foreslaaede Fremgangsmaade til Forhindring af unyttig Import bør søges, tillader Raadet sig at henstille, at alle herhenhørende Bestemmelser indskrænkes til kun at omfatte visse afgrænsede Varegrupper, der er uden Betydning for Udviklingen af Landets producerende Erhverv.

Et Mindretal (Hertel, Sonne og Tesdorpf) kan kun delvis tiltræde de Betænkkeligheder mod Forslaget, som Flertallet ovenfor har fremført. Og Mindretallet vil kunne give Forslaget Tilslutning, bl. a. i Tillid til, at der ogsaa ved Gennemførelsen af de dermed tilsigtede Foranstaltninger vil blive givet fuld Adgang til den Indførsel af Produktionsmidler for Landbruget, som dette selv skønner nødvendig.

Men samtidig ønsker Mindretallet præciseret, at ogsaa det anser det for absolut ønskeligt, at Administrationen ikke i højere Grad end nødvendiggjort ved de nuværende unormale Vilkaar for Landets Samfundsøkonomi baandlægger Erhvervslivets Handlefrihed og vort Samfunds Selvbestemmelsesret. Og Mindretallet ser en Betyggelse herfor i Forventningen om, at hele Sagens Ordning vil blive gennemført under Lovgivningsmagtens Medvirkning.

København, den 25. Februar 1920.

Paa Landbrugsraadets Vegne

Th. Madsen-Mygdal,

Præsident.
